

Veïnats

DEL TERME DE CALVIÀ

revista informativa i cultural

SA
RUA
-86-

GRAN REPORTATGE GRÀFIC DE SA RUA. PÀGINES CENTRALS

Planell de la nova carretera Palma Nova - Calvià

Escola d'Adults de Calvià

Escola de Dança: 10 anys de vida.

Xerrades de Cafè: Mestre Guiem Parroqui.

Els Esports.

El IIon. Congrés de la Llengua Catalana.

primer premi a Calvià, segon a Palma-Nova i vuitè a Palma.

Preu: 50rs

Nº 36, Febrer, 86

EDITORIAL

Ja convertida en tradició des de fa uns anys, vàrem tornar organitzar aquesta darrera Rua.

Sobre ella, i encara que pugui parèixer fet des d'un punt de vista parcial, volem fer les següents consideracions:

- L'organització i ajuda de la Policia han estat perfectes. Així com l'any passat ens queixàvem de l'actuació d'aquest estament municipal, enguany hi ha que dir que no s'han pogut comportar millor. Per això volem donar-los les gràcies i felicitar-los públicament.

- La part organitzativa de Sa Rua també ha estat un èxit. Ens referim, és clar, a totes les qüestions de dur material (escenari, cadires, valles, altaveus, etc.), darrera les quals hi ha que citar el nom del nostre amic i company: Pere Besora.

- La participació ha resultat exitosa: 4 carrosses, més 4 de la Revista Veïnats, que en fan 8. Cinc o Sis compar-ses adultes i devers 16 infantils i gairevbé 70 nins disfresats dins la categoria d'individuals, això sense comptar els 4 que participaren dins la categoria adulta. Però, només es efereixen aquestes xifres a la gent que va voler entrar dins el concurs, fora d'ell hi havia nombroses persones que només varen voler fer això: PARTICIPAR.

- La aflluència de gent. A prop de dues mil persones es passejaren pel poble sense disfresar-se, i el que és més important, va venir moltíssima gent de les zones costeres.

- Per acabar, llevar ferro a un assumpte que ha estat mal entès per vàreis persones. El fet de posar una merda (de plàstic) dins una gàbia i posar-hi una inscripció com si d'un museu es tractàs, s'ha d'entendre només a l'esperit del Carnaval, de la broma i la rialla. Pensam que els qui coneixen la nostra trajectòria saben que en cap moment ens atreviríem a fer una cosa que ridiculitzàs el nostre poble, perquè som els primers interessats en fer-lo amunt i a aquesta feina hi duim dedicats varis anys.

Vos convidam ja, ara, a la del'any qui ve. Anem a fer-la encara millor.

REVISTA VEÏNATS

P.M. 1/1.983.

Han Col.laborat: Joan Rubio.

Jerònia Balaguer.

Biel Jover.

Pep Suàrez.

Associació de Veïns.

Club 3ª Edat.

F. Jiménez.

S. Barceló.

A. Pallicer.

D. Venys.

Prensa Forana.

Pere de Sa Cullera.

Peixos fora de s'aigua.

Pere Morey.

Cosme Aguiló, de la
Revista "Sal i Xeixa".

Rufus T. Firefly.

Miquel Herrera.

A. Barceló.

Impressió:

Carme López.

Miquel Herrera.

Pep Rubio.

Muntatge:

Xisca Esteve.

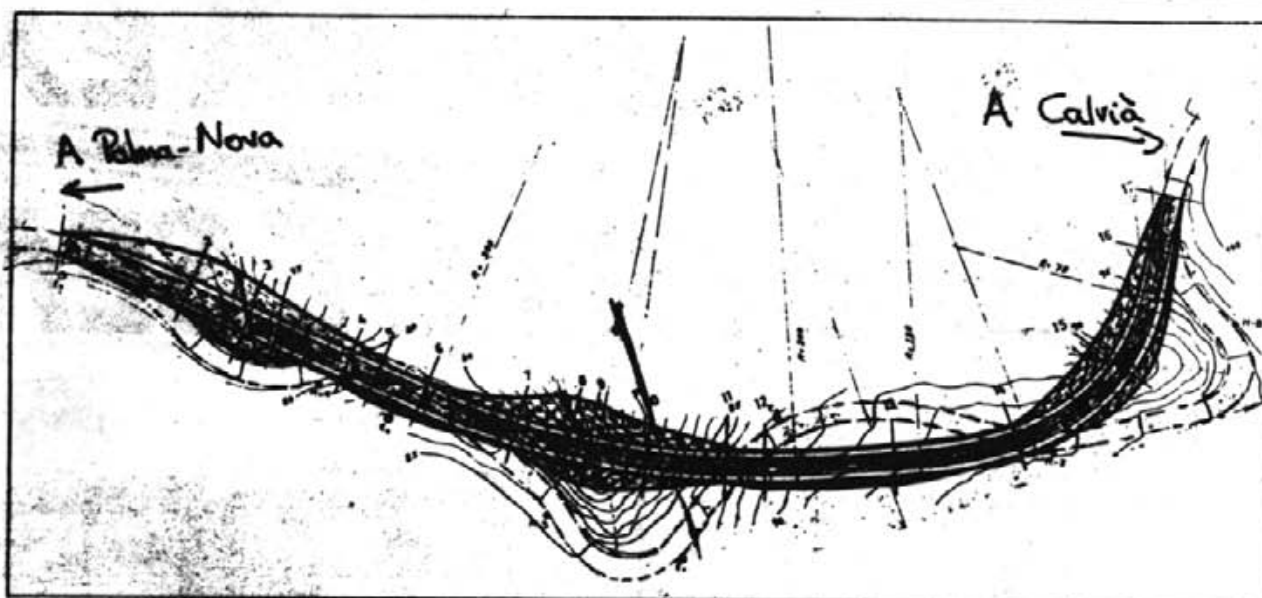
Manuel Suàrez.

Han Coordinat:

Pep Rubio.

Manuel Suàrez.

Joan Vidal.

NOVA CARRETERA

Com vàrem anticipar fa alguns números, la carretera que va de Palma-Nova a Calvià serà reformada pel C.I.M., eliminant gran quantitat de les perilloses curves que dificulten l'accés a Calvià.

Així, el Consell Insular ja ha presentat un projecte a l'Ajuntament, el qual vos reproduïm a aquesta mateixa pàgina. En color més obscur figura el nou trajecte i en més clar l'actual.

Sembla que hi ha algunes dificultats perquè aquesta reforma es realitzi enguany. De moment, l'únic que es fa és eixamplar la curva que hi ha devora el pont.

NOUS POLICIES

L'Ajuntament ha becat a uns 50 aspirants a Polícies, entre els quals n'hi ha que ja ho han estat temporalment perquè realitzin estudis de perfeccionament a l'Acadèmia de Policia de Palma, després uns 40 passaran a formar part del cos de Policia Municipal de Calvià. La polèmica ha surgit quan han deixat defora a algunes persones que ja havien prestat els seus servis com a polícies.

SECRETARI-SHOW

Fa un parell de mesos anunciàvem que, definitivament, el Secretari, Joaquín García de Jalón, era obligat a deixar el seu càrrec dins l'Ajuntament.

Ara sembla que torna, mercè a una apel·lació escoltada per l'Audiència Nacional que el restitueix dins el seu càrrec.

La totalitat del Consistori, manco un, estan en contra seva i no saben res de l'assumpte. Com a molt se'ls escapa que recorriran contra la decisió de l'Audiència.

I aquest home, el Secretari, que ja comença atènyer cara de pilota de ping-pong.

Mentres tant, la gent es fa dues preguntes:

a) Què ha fet l'Ex-Secretari (és molt arriscat això de posar "ex"...)? perquè ningú de l'Ajuntament vagi d'ell?

b) Què hi ha dins l'Ajuntament que li agradi tant al Secretari que no ho vulgui amollar, encara sabent que no és "Santo de su devoción"?

Consell Insular

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Amb data de 24 de Gener el CIMva completant el programa fixat amb l'equipament del bombers del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis del CIM.

La darrera adquisició ha estat dues escales automàtiques de 30 metres pels parcs de Llucmajor i Calvià.

Amb aquestes escales, el cost de les quals puja a 70 milions de pessetes, se podrà fer front als sinistres urbans, representant una millora considerable en l'equipament dels parcs esmentats.

Amb data de 3 de Febrer se celebra un ple en el qual el punt 12 tracta de l'adjudicació d'obres per la Construcció del parc principal de bombers de Calvià depenent del SERPREISAL per un import de 43.979.305 pts.

S'ha posat en marxa la restauració d'orgues històriques, la qual cosa suposarà una inversió de set milions set-cents mil pessetes. També es restaurarà l'orgue de l'església de Ntra. Sra. del Terreno; encara que és més modern és un bon orgue, a més de tenir un valor sentimental ja que perteneixia al músic Juan Mª Thomàs; s'hi destina la quantitat de 300.000 ₧ per a l'esmentada restauració.

El 29 de Gener va tenir lloc la firma de l'adquisició de la finca "Els Tossals verds" entre el CIM i els propietaris de la finca, els germans Villalonga Magraner.

Els Tossals Verds està situada en el terme municipal d'Escorca i té una superfície de 578 Ha, comptant amb superfície forestal, terrenys de cultiu i cases. L'import de la compra és de 31.500.000 ₧.

El Consell ha anat adquirint, durant els darrers anys, finques de muntanya destinades a ús públic, a fi de preservar extenses zones d'interés ecològic i La Serra de Tramuntana és sens dubte el lloc més idoni per a la ubicació d'aquestes zones de reserva o parcs naturals.

Comunitat

Autònoma

ACTIVITATS JUVENILS CULTURALS. Any 1986.

La Direcció General de Joventut de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear, tenguent en compte l'interés creixent en els diferents caires culturals entre els joves, organitza, convoca i promou, en col·laboració amb l'Institut de la Joventut del Ministeri de Cultura, els següents certàmens:

Certàmens de Teatre (Contemporani, Clàssic, Polifonia per Coros, Arts Plàstiques (dibuix, pintura, escultura)). De Ceràmica, Perruqueria, Hosteleria, Mecànica de l'automòbil.
(Tots aquests abans citats són amb caràcter autònom).

Am caràcter Nacional: Mostra Internacional de Polifonia, Concurs de composició d'obres de Polifonia, Mostra de teatre jove espanyol, Concurs de textos teatrals "Marques de Pradomin", Mostra d'art jove, Ajudes per joves artistes plàstics, Trobada Nacional de Música Folk, Mostra Nacional de Música de Jazz, Ajudes a joves compositors i intèrprets de Música de Càmera, Mostra Nacional de Música de Càmera per joves compositors i intèrprets, Trobada Nacional de cançons d'autor, i Campaña Nacional d'Arqueologia científica i industrial.

Per informació, dirigir-se a la Direcció General de Joventut, carrer San Felio, 8A, 5ena Planta. Ciutat.

- AJUNTAMENT DE CALVIÀ (patrocinador)
- I.N.E.M.
- FUNDESCOOP (organitzador)
- EDUCACIÓ COMPENSATÒRIA (MEC)
- FEDERACIÓ EMPRESARIAL HOTELERA BALEAR
- SINDICAT D'HOTELERIA UGT-MALLORCA
- FETE-UGT-MALLORCA

PER INSCRIPCIONS:
ELS DEMATINS DE 9 A 14 HORES

PARA INSCIPCIONES:
MAÑANAS DE 9 A 14 HORAS

TELEF.
681764

ESCOLA D'ADULTS DE CALVIÀ **ESCUELA DE ADULTOS DE CALVIA**

**OFICIALMENT I DE FORMA
GRATUÏTA. PODRÀS:**

- APRENDRE A LLETGIR I ESCRIURE
- AMILLORAR LA LECTURA
I ESCRIPTURA
- OBTENIR EL CERTIFICAT
D'ESCOLARITAT
- ACONSEGUIR EL GRADUAT ESCOLAR
- REALITZAR TOT TIPUS
D'ACTIVITATS CULTURALS

**OFICIALMENTE Y DE FORMA
GRATUITA. PODRÁS:**

- APRENDER A LEER Y ESCRIBIR
- MEJORAR LA LECTURA
Y ESCRITURA
- OBTENER EL CERTIFICADO
DE ESCOLARIDAD
- CONSEGUIR EL GRADUADO ESCOLAR
- REALIZAR TODO TIPO
DE ACTIVIDADES CULTURALES

CLUB DE LA TERCERA EDAD.

La Caja SA NOSTRA ha obsequiado al Club de la tercera edad de nuestro pueblo con un Televisor, marca Grundic, un mueble bar, tres estufas, 50 sillas, 6 mesas, una cafetera y un molinillo de café. Por lo que su Presidenta en nombre de todos sus miembros dirigió a dicha entidad la carta que sigue:

Distinguido Señor:

Después de algún tiempo transcurrido durante el cual se ha efectuado el montaje e instalación del material que al dorso se detalla, y que nos ha facilitado tan gentilmente la Caja SA NOSTRA que tan dignamente Vd. regenta.

Queremos testimoniarle nuestra más sincera gratitud por tan necesaria y valiosa ayuda que nos ha prestado al lograr el buen funcionamiento de nuestro Local Social que sin esas donaciones no hubiese sido posible realizar lo que disfrutamos de él para los fines de dicho Club.

Nada más, en nombre de la Asociación de la Tercera Edad de Calviá, queremos expresarle nuestro más sincero agradecimiento.

Calviá a 9 de Enero de 1986.

SI VOLEU ESTAR BEN INFORMATS LLEGIU, I COLLABORAU AMB VEÏNATS

Volem recordar-vos que totes les vostres Cartes al Director, articles suggerències, anuncis, subscripcions... Les podeu dirigir a Ca'n Marçal. 18 CALVIA.

També aprofitam per recordar-vos que no podem publicar cap article o carta si no ve amb les senyes d'identitat i direcció de la persona que les envii, encara que després no surtin, si així no ho desitjau, publicades a la revista.

PARTICIPAR ES FER ENTRE TOTS VEÏNATS
ANIMAU-VOS

COMUNICAT DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

En la celebració de SES BEBEÏDES d'enguany es va produir un fet que no s'hauria de repetir altra vegada.

L'Associació tradicionalment organitzava aquest acte d'acord amb la Parròquia de Calvià però enguany ens vàrem trobar que sense haver-nos comunicat res varen aparèixer uns lletreros pels comerços que anunciaven les Bebeïdes i Ses Alimares del dissabte de Sant Sebastià. Nosaltres pensàvem que qualque altra Entitat organitzaria Ses Beneïdes per tant res ferem. El diumenge 19 ens trobarem que ningú s'encarregava de l'organització d'aquest acte, i de qualsevol manera ho varem intentar arreglar. I de fet ens ferem càrreg de demanar una subvenció per tal de poder otorgar els premis tradicionals a les carrosses. Quan tinguem aquesta subvenció donarem els citats premis. Esperam que un altre any no hi hagi aquesta descoordinació d'enguany.

Aquest és el testimoni de la participació de la nostra BANDA a la TROBADA DE BANDES DE MÚSICA que tengué lloc a Porreres el vint-i-sis del mes passat.

L'ESCOLA DE DANÇA. 10 ANYS

Durant el mes de Gener, l'Escola de Dança que dirigeix Mª Rosa Cabrer ha arribat als seus 10 anys de vida. Tothom recorda els seus espectaculars inicis i coneix la seva trajectòria.

Però, d'on surt Na Mª Rosa? Nosal-tres hem retrocedit dins els arxius fins a l'any 78, en que hem trobat una entrevista que li feren N'Antoni Pallicer i En Domingo Venys al diari Última Hora, i que, ara, com homenatge a la feina d'aquesta Escola de Dança, vos oferim una altra vegada.

Me acercaba a su casa pensativo. Sabía que... había sido una gran bailarina; pero lo que más me llamó la atención fue el soberbio espectáculo que nos ofreció con sus niñas el día de San Juan. Atravesé la entrada de su casa y me encontré con una amplia terraza. Enfrente un jardín bien cuidado con flores y árboles frutales y su poco de hortaliza con calizadas en forma de pirámides. Allí estaba al fondo María Rosa, sentada ante una mesa con un montón de revistas y periódicos.

Era media tarde. hablamos y la dejé recordar:

"Nací en Bélgica, donde estuve solo cuatro meses" —al decirlo parece que se siente culpable de haber nacido en otro lugar que no fuese su Mallorca—. "Inmediatamente vine aquí a la isla, de hecho soy mallorquina. Pasé mis primeros años en Sóller. Mi abuelo tenía una "Tafona" y me sentía muy a gusto. Asistía a la escuela y participaba en comedias y bailes infantiles. Cosa de niños, ¿sabes? De esto hace mucho tiempo; me acuerdo que una vez para venir a Calviá, lo hice en una "diligencia". ¿Sabes que es una "diligencia"? no? Aquellos eran otros tiempos. A los ocho años mis padres me llevaron a París".

Al hablar lo hace con este acento tan gracioso, mitad francés mitad mallorquín, ese dejo tan peculiar de las personas que han vivido muchos años en Francia inevitablemente emplean y además sus ademanes, esos ademanes inconfundiblemente galos.

EN PARIS:
«CHATELET»

"Sí, París; pero casi cada año visité Mallorca" —de nuevo insiste sin apenas notarlo en hacernos ver lo que significaba su Mallorca.

—¿Qué hiciste en París, María Rosa?

—Lo que toda muchacha. Y sobre todo bailar. Bailaba siempre incluso en la calle. Precisamente fue en la calle donde una señora que me vio bailar, y que resultó ser una profesora de ballet, propuso a mis padres que fuese a su casa para darme lecciones de danza. Así empecé el duro aprendizaje. Como ya tenía ocho años y medio no pude ingresar en la "Opéra". Era imprescindible tener solamente seis años, además no era francesa. Por eso ingresé en la escuela del "Chatelet", también importante. En aquella época había en París muchos exiliados rusos que huyeron de la revolución de Octubre y tuve profesores ru-

ses y por cierto muy buenos. La escuela rusa es excelente. Exige un dominio del punteo y de la mímica. Es interpretar una obra. Yo era una bailarina temperamental. Llevaba dentro de mí una personalidad impetuosa, de carácter.

Tal vez por mi ascendencia española. Todo lo español siempre me ha apasionado. Ensayaba mucho; casi cuatro horas diarias.

—¿A quién admirabas más dentro del mundo de la danza?

—Pues, mira, la Pavlova me impresionaba, aunque yo sabía que nunca podría llegar a bailar como ella. Eramos distintas. Y te he dicho que yo era temperamental, tenía otro estilo, además físicamente no tenía aptitudes para llegar a ser la primera figura en aquel campo y yo quería serlo. Pero solo medía un metro cincuenta y dos centímetros y esto era un terrible handicap. También de entre los artistas masculinos admiraba más a los rusos. Los bailarines rusos son varoniles, fuertes, no dan una nota de amargamiento. También me gustaba "La Argentina", porque llevaba España dentro. Yo tenía muchos discos suyos y aprendí a tocar las castañuelas.

EL COMIENZO
COMO
PROFESIONAL

—¿Cómo fue tu vida profesional?

—La primera vez que actué sobre un escenario no fue individualmente, sino con un gran espectáculo, en grupo. Yo quería que mis padres me viesen. Pero resultó que el día del estreno y de acuerdo con la obra a mí me tocó disfrazarme con una cabeza grande de animal, claro, nadie me reconoció. Fue una gran desilusión, pero gustó. Yo quería que me viesen y me admirasen. Ya nunca quise actuar en grupo. Preferí actuar sola. Era ambiciosa y quería ser una primera figura. Después de diez años de escuela con Ulanov, estaba preparada para interpretar cualquier personaje. Poseía técnica; aunque debo decir que ahora la técnica es superior. Antes te exigían unos movimientos rígidos que hacían desarrollar los músculos en exceso. Ahora lo que importa es la elasticidad y el cuerpo no se deforma.

es más hermoso. Yo ya podía hacerlo todo, cantaba, bailaba ballet, baile español, todo.

—Eras polifacética, —le digo.

—"Sí, lo era. Introduje la Opereta, lo que aquí se llama Zarzuela. Si tenía que interpretar un papel de rusa, bailaba la balalaika, si de española, las castañuelas... El aprendizaje con los rusos me había enseñado a interpretar la mímica, y ahora podía utilizarla. Nunca me cansaba de actuar. Era mi vida. Cada noche podía interpretar con un nuevo sentimiento mi personaje y si debía llorar, lloraba. Yo misma algunas veces me asustaba de esta espontaneidad. Salía de mí. Nada podía hacer.

—¿Tenías mucha sensibilidad?

—Sí, creo que demasiada. Cada noche era distinta para mí.

Al hablar ahora está seria y como poseída por esta pasión que dice inevitable.

ACTUO CON
FERNANDEL

—Llegaste a triunfar plenamente, ¿qué significó para ti?

—Sí, tuve un gran éxito, aquello gustaba al público. Hice un sin fin de giras por toda Francia, visité las más importantes ciudades. Llegué a actuar junto a Fernandel.

—¿Qué obra te satisfizo más?

—Tal vez "Les pays des Souris" de Franc Lcar. Mira aquí en este album hay una foto que Franc me dedicó.

—¿Qué fue lo más triste de esta época?

—La guerra del 39. La guerra lo paralizó todo. Yo estaba en la cumbre del éxito y luego al terminarse la contienda ya nunca fue igual. Habían cambiado muchas cosas. Sin embargo seguí hasta 1962.

—¿Cómo puede retirarse una artista que ha hecho de su vida el baile?

—Fue duro y sencillo a la vez. Los contratos ya no llegaban con tanta asiduidad y además hubo algo definitivo que me hizo tomar la decisión. Alguien que vió mis representaciones comentó: "No, no tienes que retirarte. Aún lo haces muy bien". Esto fue lo decisivo, y lo dice moviendo la cabeza socarronamente y riendo.

NOSTALGIA DEL PASADO

—¿Has leído mucho, María Rosa?

—Sinceramente, no. No he tenido tiempo. Toda mi vida la he empleado en ensayar, aprenderme los papeles de las obras, viajar. Mi vida ha pasado como un soplo. Algo he leído. Una obra de Blasco Ibáñez me gustó, se llamaba "La Catedral".

—¿Sientes nostalgia del pasado?

—Nostalgia, no, en absoluto. Llevo la danza en la sangre y es lo que he hecho. Además ahora sigo con ello, tengo a los niños.

—Es evidente que esta labor que estás realizando con nuestros niños es admirable; pero lo que no comprendo es como puedes en tan poco tiempo enseñarles este difícil arte de la danza.

—Oh, es muy fácil. Los niños, la mayoría, tienen una gran sensibilidad. Yo les hago escuchar música, música romántica y poco a poco encuentran la música. Una vez la han encontrado ya está. Luego viene la parte técnica.

—¿Te has desilusionado alguna vez?

—Sí, claro. Cuando he puesto todo mi empeño y todo mi corazón en enseñar a una niña y luego desiste, si la

veo, siento ganas de gritarle y al mismo tiempo de darle un beso, que es lo que termino por hacer, porque entiendo que la danza exige muchos sacrificios, una gran disciplina y no todo el mundo está dispuesto a afrontarlos.

—¿Crees que Calviá debería ayudar a llevar adelante esta escuela de danza?

—Mir, yo no soy materialista. Yo soy muy humilde y me gusta la gente humilde, me encuentro más a gusto entre ellos. No hago distinciones con las clases sociales. Me gusta la gente del pueblo y desearía, roseguir, es mi vida.

—¿Pero hay algo que la comunidad pudiese hacer para ayudar?

—Bueno, lo que nos hace mucha falta es una sala amplia con una barra para realizar los ejercicios y un gran espejo para perfeccionar los movimientos.

EL CINE Y CHAPLIN

—Miro a María Rosa y la veo

llena de vida y de inquietudes. Tiene la piel de lacarateras, sigue siendo bella.

—¿Te gusta el cine?

—Sí, pero...

—¿Te gusta Chaplin?

—Antes no me gustaba, ahora sí, sobre todo su música.

Ojeo los periódicos y los recortes y pienso que estoy ante una artista, con todo lo que la palabra significa. En uno de los recortes amarillentos fechado en 1929, leo:

"Superior, María Rosa
quant tu balles, m'garruf
es nirvis no te fan nosa
Oh, si veaseu com es posa
¡Sirena des Magaluf!

ANTONIO PALLICER

Premi del mes

Aquest mes dos premis!. Anem cronològicament.

Al número nostre del mes de Desembre hi apareixia un article amb un reportatge incluit, commemorant el dia dels innocents sobre el nou Ajuntament a devora el Cementeri. Bé, sabem de bona tinta que molta gent va anar a comprovar-ho. Maquina da, idò, per l'AJUNTAMENT perquè no hi ha manera de que la gent confiï amb ell. Després de tantes coses rares creim que és capaç de fer qualsevol animalada.

El 2on cop de màquina és per el graciós que ens ha fotut el personatge central de la gàbia de SA RUA.

Prensa Forana

III PREMIS PERIODÍSTICS

de "PREMSA FORANA"

L'"Associació de Premsa Forana de Mallorca", amb la col.laboració i patrocini de la Caixa de Balears "Sa Nostra", convoca el Tercer Concurs Periòdic "Associació de Premsa Forana" amb l'objectiu de premiar els millors treballs sobre temes d'actualitat a Mallorca. El concurs es regirà per les següents BASES:

1ª Els treballs que hi participin estaran escrits en llengua catalana.

2ª Els treballs s'hauran publicat, dins els terminis fixats a aquesta convocatòria, a qualsevol de les publicacions associades.

3ª Podran participar-hi tots els col.laboradors habituals de les publicacions.

4ª Per optar al premi, els treballs s'hauran d'haver publicat dins els següents terminis: des de dia 1 de maig de 1985 fins a dia 30 d'abril de 1986.

5ª Per optar al premi, l'autor del treball per mitjà del director de la publicació on hagi sortit a llum enviarà el retall del mateix per triplicat a nom de l'Associació de Premsa Forana, Carrer Princesa; "(=San Joan.

6ª El Jurat es donarà a conèixer en el moment de la concessió dels premis i el seu veredicté serà inapel.lable.

7ª El veredicté es farà públic dins el mes de maig de 1986. El lloc i el dia seran comunicats oportunament.

8ª L'Associació es compromet a editar els treballs premiats.

9ª Els premis que s'atorguen són els següents:

Tres premis de 30.000 pts cada un.

Un d'ells tindrà un premi d'honor consistent en una escultura d'En Pere Pujol.

10ª Els participants es comprometen a acceptar aquestes Bases. Els membres del Jurat resoldran els casos que no hi estiguin prevists.

Per a la tercera edat

La Conselleria de Cultura del Consell Insular de Mallorca, convoca la Primera Mostra de Pintura i Escultura per a la tercera edat, a celebrar a les dependències del Teatre Principal de Ciutat, amb un tema únic: "El Teatre vist a través de la vostra vida".

En aquesta Mostra s'intentaran recollir obres pictòriques en les diferents modalitats d'olis, naïf, dibuix, etc. i escultòriques en modalitats de terracota, bronze, ferro forjat i repussat en estany.

Vos comunicam que les bases de la Mostra, nos les podeu demanar a nosaltres (revista Veïnats, Ca'n Marçal 18, Calvià i també a la comissió Organitzadora al Teatre Principal (oficines), carrer Navarra, 2A, de 11 a 14 hores. Telèfon 71.33.46.

FESTES DEL DESEMBARC

Continuant amb el seu propòsit de fer unes festes del Desembarc sonades, l'Ajuntament té el propòsit de contractar per enguany a JOAN MANUEL SERRA i VÍCTOR MANUEL. Al manco això és el que ens ha assegurat el Regidor de Cultura.

DURANT EL SEGLE XVIII

JA L

DESENFEINADA PER UN DIA

En feia mesos que no en tenia un com aquest, que dic mesos per mi ja no recordava es gust que se passa, i és que es foc té una màgia que a tothom aplega i més si és un dia de pluja com avui.

Dilluns passat vaig poder arribar fins al mercat, el dia era trist, feia fred, no havien vingut molts de "guiris" tothom anava amb pressa, uns amb els altres comentaven es temps que feia, però poca gent des poble se n'havia afluixat d'anar a fer sa volteta per aquell carrer tan diferent aquest dels altres dies. Els dilluns no te'n tems des l'loro, ni des moviment de ca's ferrer, jo, no tenc la sensació d'anar a visitar "Sa Costa", allunyada des poble, on els dies de solet obri el cor veure es poble allà abaix. No, aquest dia és tot un. Mentre era al puesto de ses bragues esperant que me tocàs s'ha d'entendre, demanar, a mi, vaig poder escoltar que deia una dona, d'una seixantena d'anys, li deia a sa venedora, que no passàs ànsia de banyar-se, que a Calvià no sap ploure i va ser ver, al cap d'una estoneta ja lluvia es sol.

Però avui, no. Avui cal pensar, cal estimar, avui és un convit a sa meditació, avui les muses són a cada gota de pluja, a cada gorrió que passa per davant els vidres, al deixant de fum que surt per la xemeneia.

Pels que no podem mai disfrutar d'un moment de quietud, la nostàlgia de tantes coses i l'il·lusió de tantes altres és un complet orgasme del pensament.

trenta de gener de mil nou-cents vuitanta-sis.

Peixos fora de s'aigua

ANIVERSARI

Volem felicitar des de Veïnats al nostre Capellà, Antoni Alzamora, ue el mes passat va complir els seus 25 anys de sacerdot.

Molts d'anys i que, al manco, pugui arribar a fer-ne 50 més.

PODERS FACTICS

Estavem aplegant idees per participar a la Rua, i en sortiren de tot color, una de les que ens va fer més gràcia, per la temàtica, i la discutirem un poc més per veure la possibilitat de fer-la. Així quedàrem, uns aplegaríem unes coses, altres ferien altres coses. I al cap de dos dies ens tornariem trobar per detallar tasques i fer un esforç major allà on el necessitàs.

La segona reunió es desconvocà perquè el tema es considerava fort per algunes persones.

Jo, crec que és difícil mossegar la ma de l'amo que em dona menjar. O criticar obertament al que a mi em subvenciona. O aficarme amb els polítics, el secretari, el capellà, la guardia civil, el potecari, el mestre, el metge o el senyor de tot el poble. Però, per què no una representació social sense caure amb l'insult? (Ni dels de la llista ni dels que no hi ha a la llista).

Tal vegada som més papistes que el papa, i ens autocensuram per covardia, i resulta que l'interesat no només no es troba ridiculitzat sino que ens felicita per la manifestació pública d'uns defectes exigents ben aposta, que es veia no es notaven tant.

Amb aquest no és el primer cas que ocorr una cosa així, i supòs que no serà el darrer.

No s'han superat ja els antics traumes?, o només hem tapat la ferida i hem deixat la brutor dedins. Pensem que si en lloc d'esser Calvià fos Ciutat pot esser que cap dels escrupols hagués sortit per esclafar projectes. Idó extrapolam el terme i ja està. Que a Calvià hi ha una església molt grossa, a Ciutat n'hi ha un centenar i la Seu. Que a Calvià hi ha 5 senyors, a Ciutat 20. Que a Calvià hi ha 4 guardia civils, a Ciutat tot un quarter. Que a Calvià hi ha deset polítics a Ciutat tot un parlament, dos governs i una trentena de regidors.

Si així ho miram, Ciutat ens guanya en tot, però a Calvià pesen més: poders fàctics.

Pere de sa Cullera.

Amb el Sen Guillem Parròquia havíem quedat un dia qualsevol a ca seva, l'horabaixa prestet. En arribar-hi la seva dona em digué que no es trobava be del tot, que el genoll de la cama esquerra li donava mala vida. Així i tot no varem "aggiornar" la xerrada.

Al Sen Guillem, que ara te setanta anys, el podem resaltar pel seu entusiasme amb les manifestacions musicals de qualsevol tipus, i que sempre que ha pogut hi ha posat de la seva part perquè banda, orquestra o colla tiràs envant el millor possible.

Va començar l'experiència musical amb l'Acció Republicana, que es va formar entre d'altres amb el Sen Mateu Cusinet i el director era un ciutadà, sr. Pol; aquesta banda era la segona que es formava a Calvià en una dècada, l'altra s'anomenava Unió Patriòtica, i així com la primera era nada de dins els militants progressistes, la segona tenia la cuna conservadora.

Aquest hermós projecte va tenir el seu termini amb l'esclat de la guerra. Però un cop acabada aquesta i amb part dels integrants de la darrera banda es va intentar, baix la direcció del Sen Mateu Cusinet, formar una altra que havia de tenir el debut amb les festes de Sant Jaume mateixes que es feren els toros a un troç del Sen Pau Cubano. Efectivament va debutar amb èxit musical, però el crematístic no va acompanyar, ja que els doblers promesos als músics quedaren retinguts a qualque estament sense donar cap explicació, i així va fer desistir als seus integrants de continuar amb tant desinteressada misió.

Ocorregut així no hi ha cap altra cosa, i de caire popular, fins la tan preciada i nostra, banda de música de recent formació, llevat d'una banda de cornetes i tambors de esporàdiques actuacions (a la processó de divendres Sant).

El Sen Guillem és un home fort que no ha conegut casi res més que la feina de pagés, a Son Roig quasi sempre i un any per provar-ho d'ajudant del cuiner d'un mercant que anava pel nord d'Àfrica.

Quan lo de les matances era un pràctica habitual als rebosts calvianers, el Sen Guillem era un dels 3 o 4 matadors que escorxaven el porc amb cerimoniosa pulcritud.

Però a la vegada també va ésser un ballador de jotes i boleros que variis premis li donaren com a millor ballador de festes. Reivindica que el ball que ell ballava marcava molts més els punts que ara que si no ets entés no tén adones

Ara que quasi totes les pràctiques antigues s'han perdut o deixat de banda, la família del Sen Guillem dona exemple de tradició cultural amb la cria d'una cabra, que a part de la llet per consumir, en dona per fer-ne formatge.

JOAN RUBIO

1906

I CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA

1986

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA

II CONGRES INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA

El dia 2 de febrer va tenir lloc a Manacor, pàtria d'Antoni Mª Alcover (eminent filòleg i pare del Diccionari Català-Valencià-Balear) la presentació pública del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, i l'acte de constitució del Consell d'Entitats promotores de les Illes Balears.

Pensem que un esdeveniment tan important per la nostra cultura i la nostra llengua s'ha de fer arribar a tots i a cada un dels veïns de les nostres illes. Aquest fet pot propiciar que, d'una vegada per totes, les persones reaccies prenguin consciència de la importància universal que té el nostre idioma i del perill en que es troba; i els primers que han de donar exemple són les entitats oficials i per aquest ordre: Comunitat Autònoma, Consell Insular de Mallorca, Ajuntaments i Associacions i Entitats locals.

No podem preténir que la gent castellano parlant estimin la nostra llengua i s'interessin per ella, mentre tenim

uns personatges que dediquen totes les seves forces (per interessos polítics) en fragmentar-la i crear confusió (enten guin Govern Autònom), un Consell Insular que ha donat algunes passes, molt poques, que són insuficients, i un Ajuntament el d'aquí en el nostre cas, que ara comença a fer alguna petita cosa, però que segueix utilitzant el castellà com únic medi de comunicació oficial (sort que la Secretària fa de filtre i arriben instàncies en català).

Si a tota aquesta situació política li afegim uns diaris que tan sols solen treure una o dues pàgines en català, això si, publicant tota quanta aberració sobre la nostra llengua surti del cap d'aquests pseudofilòlegs i visionaris de la gramàtica, no hem de trobar estrany que, a les Balears, la gent no sàpiga a qui ha d'escollir i s'inclini per la cosa més còmoda continuar amb el seu idioma de sempre.

Senyors, més de mil anys de història de la llengua catalana nos contemplen i s'horroritzen pel tractament que li donam.

Després d'aquesta cridada d'atenció, anem al que serà aquest 2on Congrés que es realitzarà entre el 30 d'abril i l'once de Maig.

LA HISTORIA.1906:PRIMER CONGRES

Un mallorquí Antoni Mª Alcover, anomenat ja al principi d'aquest article, va promoure i presidir a Barcelona durant l'any 1906, aquest primer Congrés, al qual hi participaren més de 3000 components entre els que hi havia prestigiosos romanistes europeus.

Aquell Congrés, i citam textualment, va ser una explosió d'entusiasme i va demostrar la vitalitat del renaixement cultural i literari de la nostra llengua, alhora que va ser un impuls cabdal per a la consolidació del català com a llengua de cultura".

A mà de Mossen Alcover, hi participaren més de 100 mallorquins, d'entre els qui podem destacar: Llorenç Ribes, Gabriel Alomar, Angel Ruiz, Francesc Camp i Mercadal, Vicens Serra, Joan Alcover i Miquel Costa i Llobera.

80 anys després. 2on Congrés 1986

L'eix del debat científic, dins l'opuscle editat a tal efecte, serà la relació entre la llengua i la societat. Haurà de servir per dur a terme un conjunt d'estudis que analitzin, amb rigor i profunditat, la situació actual de la llengua catalana com a vehicle de comunicació, alhora que haurà d'establir propostes per avançar en la normalització del seu ús com a llengua pròpia de la nostra comunitat nacional.

A tal efecte, s'estudiaran aquestes 9 àrees científiques:

- 1.-Plantejaments i processos de normalització lingüística. Es farà a Lleida.
- 2.-Mitjans de comunicació i noves tecnologies. Es farà a Perpinyà.
- 3.-Sociologia de la Llengua. A Girona
- 4.-Llengua i dret. A Andorra i Barcelona.
- 5.-Lingüística social. A Palma.
- 6.-Ensenyament. A Tarragona.
- 7.-Història a la llengua. A València.

Es necessiten, per fer realment amunt el català, molts de congressistes. Per això a tots els qui, d'una manera o altra, estimam la nostra llengua, se vos demana la vostra aportació fent-vos congressistes. Nosaltres vos proporcionam el medi. Només heu d'omplir el requadre que vos adjuntam i enviar-lo a l'adreça que consta al peu del mateix.

Animau-vos, val la pena!

També dins el Març del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, es farà una exposició titulada: "Balears, Centred d'Art" on podem contemplar una mostra exhaustiva i objectiva de la pintura contemporània de les illes.

S'inaugurarà a Eivissa durant el mes d'Abril, passarà a Menorca i acabarà a Mallorca durant el mes de Maig amb una exposició que es farà a Sa Llotja.

Manel S.S.

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA FULL D'INSCRIPCIÓ

NOM _____
 COGNOMS _____
 COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CODI POSTAL _____
 COMARCA _____ PAIS _____
 TEL. FEINA _____ EDAT _____
 TEL. PARTICULAR _____ PROFESSION _____

• Vol subscriure's a l'Àrea:

- ☐ 1a. PLANTEJAMENTS I PROCESSOS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
☐ 2a. SOCIOLOGIA DE LA LLENGUA
☐ 3a. LINGÜÍSTICA SOCIAL
☐ 4a. MITJANS DE COMUNICACIÓ I NOVES TECNOLOGIES
☐ 5a. LLENGUA I DRET
☐ 6a. ENSENYAMENT
☐ 7a. HISTÒRIA DE LA LLENGUA

• Vol col·laborar en l'acció:

- ☐ PRESENCIA DEL CONGRÉS A LES ESCOLES
☐ PROMOCIÓ DE NOUS CONGRESSISTES
☐ CATALÀ A LA INDÚSTRIA I AL COMERÇ

• Vol acollir algun congressista a casa seva.

☐ SI ☐ NO

• Invitarà algun congressista pel seu compte

☐ SI ☐ NO

Escolliu la vostra opció:

A. ☐ Per persones

	Preu
☐ Congressista de Número	5.000
☐ Congressista de Número amb quota reduïda (per a escolars, universitaris, jubilats, casos especials)	2.500
☐ Congressista de Número Especial	15.000
☐ Congressista Col·laborador	50.000
☐ Congressista Col·laborador Especial	100.000
☐ Congressista de Mèrit	250.000
☐ Congressista de Mèrit Especial	500.000

B. ☐ Entitats o Empreses

☐ Entitat o Empresa Congressista de Número	25.000
☐ Entitat o Empresa Congressista de Número Especial	50.000
☐ Entitat o Empresa Congressista Col·laboradora	100.000
☐ Entitat o Empresa Congressista Col·laboradora Especial	250.000
☐ Entitat o Empresa Congressista de Mèrit	500.000
☐ Entitat o Empresa Congressista de Mèrit Especial	1.000.000

Aportació per a la compra d'un parc d'història cultural o d'un parc històric-cultural (és opcional)

- ☐ 1.000 pess. ☐ 50.000 pess.
☐ 5.000 ☐ 100.000

Quantitat total a pagar (suma de congressista + aportació per al parc històric-cultural)

_____ pess.

Forma de pagament

- ☐ Taló nominatiu a favor del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Adjunteu-lo al full d'inscripció i envieu-ho tot junt a la Secretaria General del Congrés.

- ☐ A través de qualsevol Banc o Caixa d'Estalvis, al compte «II Congrés Internacional de la Llengua Catalana». En aquest cas envieu el full d'inscripció adjuntant-hi el duplicat de l'ingrés fet a la Caixa o Banc, o la fotocòpia.

Data i Signatura:

Carnet del Congressista

Núm. _____ de compte per l'inscripció

Secretaria General del Congrés, Rambla Catalunya, 15, 1er. 2a.
Tel. 317 88 44 - 08007 BARCELONA

Què fa

el Consell Insular

en Turisme, Indústria i Comerç

El pilar més important de la nostra economia, rep suport del Consell Insular de Mallorca a través d'estudis i enquestes d'aquest mercat.

El Consell Insular de Mallorca ajuda en general totes les activitats promocionals tant a nivell nacional com "Un hivern a Mallorca", com a nivell internacional —"Congresos anuals d'Agents de Viatges de diverses nacionalitats" "Congrés Mundial de la Tercera Edat (FIAPA)"—.

Edita guies, mapes, cartells i altres publicacions destinades a facilitar el coneixement de l'illa.

També mereix destacar-se la campanya de neteja de platges i altres llocs d'interès turístic.

Manté oberta una oficina d'informació turística a Alemanya i hi ha previsions d'obrir-ne una altra al Regne Unit.

Col·labora també amb les oficines de turisme que hi ha en els municipis turístics.

Anualment distribueix el cànon d'energia entre els ajuntaments afectats per la producció i la transformació energètica.

Promou la celebració de conferències, fires i curssets que activin la indústria i el comerç.

Subvenciona i impulsa l'ús d'energies alternatives.

Consell Insular
de Mallorca

c/. Palau Reial, 1

SA RUA-86

totes les fotografies

Els Pescadors

Les Llepolies.

El Jurat disfressat de moix.

Molta animació.

Tempo tropical

el jurat de veres

Safari

Epi e Blas

Vista general

La Dama

la pageseta

el capellà

Tanzon i la seva colla.

els Pandes

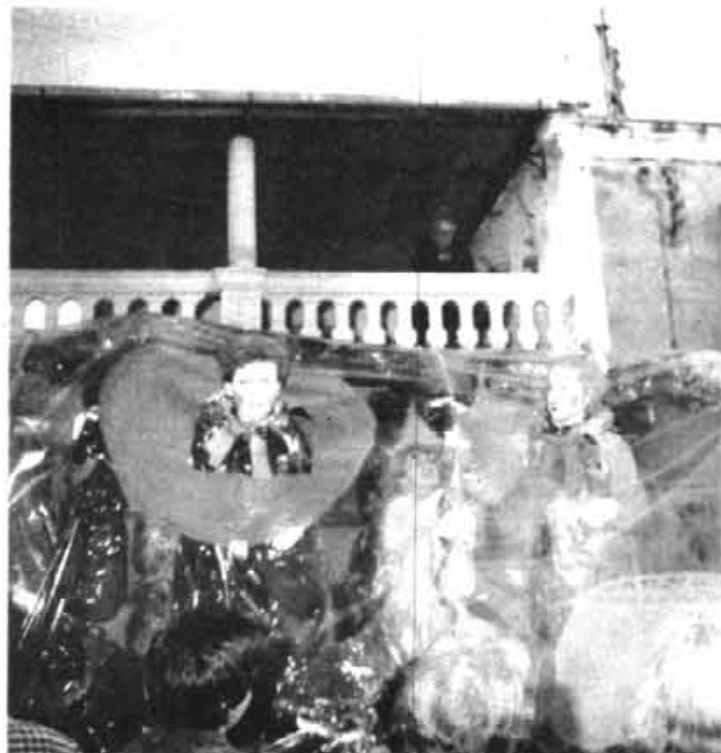
el "Trueno Azul" destenxut

el "pànzer"

el Reptunae

bombonxetes...

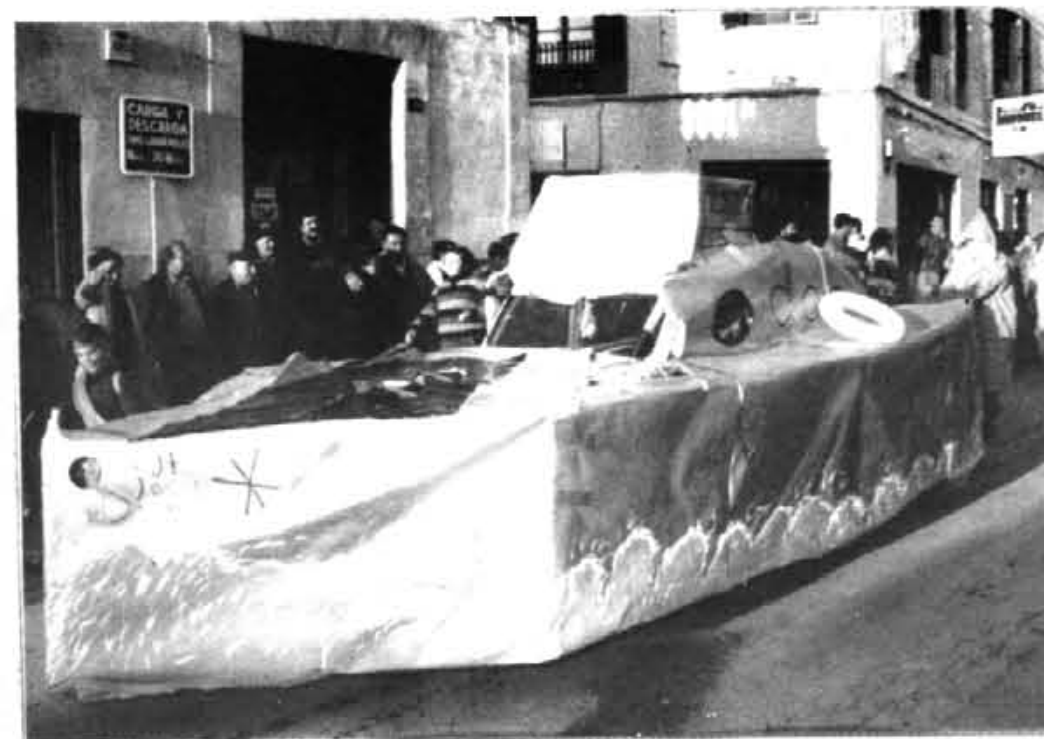
Bruixes - Club

els afamegats de Ca'n Menut * *

Un F-18 1/4

el J.F. que NEDI

els moros empenyant

cacahuets pel mono...!

I l'O.T.A.N.?

Més animació

La Princesa

NOVES COL.LABORACIONS

Partint d'una iniciativa del Govern Autònom, en col.laboració amb l'Associació de Premsa Forana, iniciam avui un intercanvi d'articles sobre cultura popular entre les diferents Revistes que es fan a Mallorca.

Aquest mes li toca a la Revista "Sal i Xeixa", amb un article de Cosme Aguiló.

Esperam que vos agradi.

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Educació i Cultura

ASSOCIACIO PREMSA FORANA DE MALLORCA

CULTURA POPULAR SOBRE ELS NOMS D'ALGUNS NÚVOLS DE SANTANYÍ

Un dels aspectes de la nostra cultura popular que no ha merescut gaire atenció per part dels investigadors moderns és el dels noms dels núvols. Sense caure en l'error, es pot afirmar que la memòria col·lectiva dels mallorquins no conserva sinó sols una part ínfima del amplis coneixements meteorològics que fa unes poques dècades encara posseïa, com a resultat d'experiències acumulades segles rera segle i trasmeses de generació en generació. Avui per avui, poquíssima gent deu estar capacitada per a identificar els niguls dels quals parlaré. Hem perdut l'hàbit d'observar el cel i d'atallar l'horitzó, La predicció del temps ens és servida dins la sala d'estar, a través de les cadenes de televisió. Sense el màgic aparell ens trabam deseparats.

Antany, les fórmules de pronosticació del temps eren fixades dins la memòria amb el joc del llenguatge, mitjançant la rima. Així es deia del Arc de Sant Martí: "si surt el matí, pots fer el teu camí; si surt el capvespre, emà faràs festa". O també: "Bona gelada, bona diada". Els niguls eren observats amb molt d'esment. Si apareixien encreuats pronosticaven pluja. El dictat diu que "boira que pastura, aigua segura", i "el cel tavellat, dins quatre dies la terra ha banyat". Qui volia defugir el marge d'error assegurava "el cel tavellat, en es tres dies és eixut o banyat".

Els núvols que coronaven els cims d'algunes muntanyes concretes eren símbols inequívocs de la pluja imminent:

Sant Salvador duu es capell
i Es Castell duu sa gorra
qui té cames ja pot córrer
o se banyarà sa pell

Un dels nuvolats, amb nom propi, més coneguts de Santanyí és l'anomenat en Jordà. És de color honest, grisenc, i fosc. Apareix sobre Cabrera. De vegades allargassat sobre l'illa, ample d'abaix, en forma de mata. De vegades es congria apilotat i alt i amb aglomeracions secundàries. El mariner que el veu s'afanya per entrar a port. L'aigua cau a trempons:

En Jordà damunt Cabrera
ha sortit molt furiós
trons i llamps de dos en dos
i aigo que desespera.

Jo visc amb una quimera
que avui o demà ploura
perquè he afinat en Jordà
cama aquí i cama allà
eixancat damunt Cabrera.

També són molt populars els Al.lots
de Calonge (o els Al.lots Calongins, més
rarment). Deven correspondre als que
a molts de llocs en diuen els Fadrins
de Santanyí. Aquí els veim a la part
de tramuntana o gregal. Són apilotats,
blancs i negrosos alhora. Dels Al.lots
de Calonge es diu que "seguit, seguit
pixotegen".

També molt famós, però menys conegut,
és en Partjal, que surt pel costat de
mestral. Si en Paratjal i en Jordà es
topen, pot ésser ferest. Regalen molta
d'aigua i quasi sempre vent.

També s'anomena en Botilla, però
s'ha oblidat la seva carta d'identitat.
Potser era anomenat així per l'aigua
que portava. Una cosa semblant podriem
dir d'en Gerreta, que apareixia per
la part de migjorn. El seu nom ens fa
pensar en la seva forma, o potser també
en l'aigua que llançava.

La Vinya de Sant Martí és un altre
nuvolat plover. Es diu que en vint-i
quatre hores té el raïm madur, és a dir,
plou.

també hom parla de la Ciutat de
Troia. una boira plovera que sortia
per la tramuntana:

Sa tramuntana carrega,
deu 'ver d'anar a qualque lloc,
posam-mos abaix des foc
que es llebeig ja torna negre.

Tot això no són més que escapolons
d'un ric patrimoni onomàstic que estam
a punt de perdre del tot. Faig una crida
als qui sentin interès i curiositat
pel tema, animant-los a recollir tot
el que puguin. Potser es podria realitzar
un corpus baleàric denoms de núvols. El
tema promet ésser força apassionant.

Cosme Aguiló
Santanyí, gener de 1986
Revista "Sal i Xeixa"

Partidaris de l'OTAN afirmen: "...i
encara més, no provoca càries".

Confirmat, la NATO no és el mascle
de la NATA.

Era un home tan despistat, que
va entrar a un provador d'una tenda
i no va trobar la sortida.

El que se l'hagui duita, les mans
li faran pudor.

Si mos fiquen a la part militar
de l'OTAN, el govern a pensat posar una
base espanyola a "Niu York".

El suspenen a l'exàmen de socials
per posar que l'OTAN era l'Orquesta
Titular d'Animació Nacional.

Diversos sectors de la comunitat
nacional demanen l'integració d'Espanya
a l'Organització per l'Unitat Africana
(OUA), ja que no paguen l'IVA.

S'en va de putes i li cobren l'IVA.
Indignat, va demanar factura.

Rufus T. Firefly

WANTED

Guia de Calvià (V)

I ara anem a posar quatre numerots, que sempre fan bo a les guies.

Després de la conquesta cristiana, a la vila de Calvià se li encomana, com a cada terme i en proporció als seus recursos, el mantenir dos cavalls en peu de guerra per contribuir a la defensa de l'illa per si el cas els moros la volien reconquerir (Jo no sé a què esperem per treure els dos cavalls)

Pel que fa al nombre d'habitants, sabem que al segle XIII, després de la conquesta dels catalans, just eren vuitanta; fins a 1750 no passarem dels mil, cent anys més tard, dos; en 1950, tres mil, de manera que augmentàvem a raó de mil per segle, que així mateix dona temps per anar ampliant les escoles. Però a partir de 1960 es produí la conquesta dels andalusos i l'any 1980 ja erem dotze mil, i qualsevol diumenge d'estiu, trocents mil.

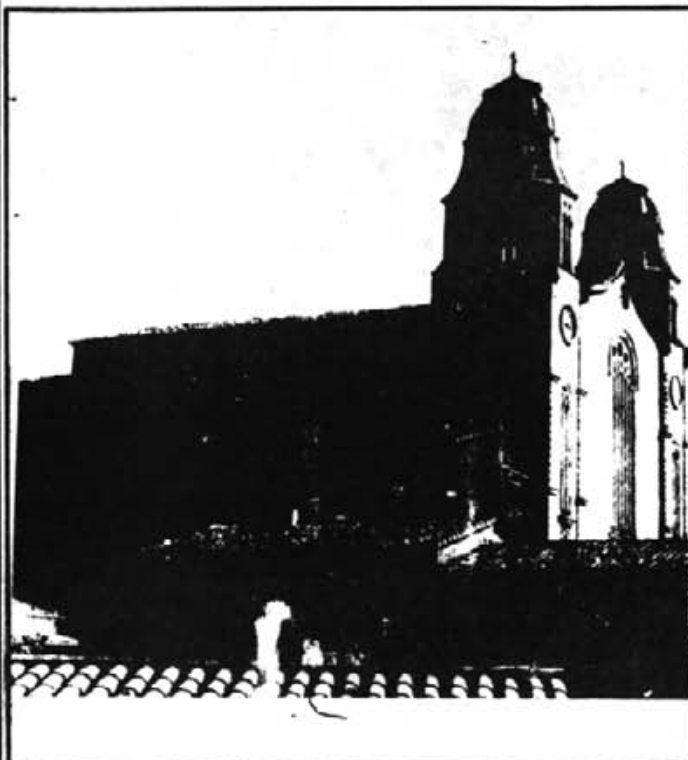
I ara pos messions que no vos vendrà de nou si vos dic que l'inefable Arxiduc també passa per aquí devers 1880 amb el llàpis tan esmolat com de costum, i anotà que "Calvià és un lloc de 1146 habitants, simpàtic i acollidor (ehem, ehem!); compta amb 228 cases, de les quals n'hi ha 11 de buides i 8 que tenen pisos. Hi ha 14 palmeres" (Incomprensiblement, no compta els moixos ni els cossiols amb geranis).

Bé, i ara que ja vos he posat el cap com un bombo a força de numerots podem parlar un poc de l'església.

L'any 1248 el Papa Innocenc IV donà el llum verd per fundar una parròquia, i ja ho crec jo que els nostres avantpassats s'empressaren a aixecar una esglesiona, que es degué aguantar drete molta estona, si tenim en compte la descripció que en va fer l'any 1780 en Jeroni Berard, autor de la primera guia de Mallorca, motiu per el qual vull enviar-li des d'aquí la meua salutació més cordial a l'il.lustre col.lega, "que me estarà escutxando". L'home parla d'una església "muy basta, con los arcos apuntados que sostienen el techo de madera i texado". Bé, si aquestes senyes no corresponen exactament a les capelletes gòtico-primitives de Sant Pere d'Escorca,

Castellitx, Sant Miquel de Campanet o, canviant l'escala, amb Santa Margarida de Ciutat és que jo som Cecili Metelo.

Llavors, a començaments del XVII es va fer una altra església amb el campanar una mica separat de l'edifici principal, amb l'idea de que, si venien pirates moros, pogués servir com a torre de defensa on guardar el Santíssim Sagrament (i el santíssim clero, clar).

Tanmateix, l'única deixalla d'aquella església és una creu renaixentista de plata que sols es treu per a les processons. I ara, a la fi, vos contaré de quines egues ve el temple actual. Resulta que a finals de segle el senyor Antoni Armengol, per motius que ell devia saber, decidí fer aixecar una església nova, que es començà en 1890 i sis anys més tard ja estava llesta, la qual cosa resulta casi un rècord. L'home pagà religiosament (ja està clar!) els dos-cents mil duros que costà el casalot, al que no li manca majestat, però el portal és neo-romànic; els finestrals, entre neo-romànics i neo-gòtics; la gran cornisa interior, neo-clàssica, i la bòveda, neo-gòtica, i a mi m'enfiten els estils neo perquè ja se sap; les còpies, a meitat de preu, i és que al segle XIX cap arquitecte sabia fer un plànol sense mirar enrera.

I per acabar-ho d'endiumenjar, sempre he treballat que als coronaments de les torres just els manquen els plomalls per parèixer cascs de soldats d'opereta.

Una feta que m'agrada de la història de la nostra parròquia és que aquí sempre s'ha tengut en molta veneració a Ramon Llull, i així, quan l'any 1775 el bisbe aragonés Diaz de Guerra decidí honorar el seu llinatge i va prohibir el culte al Beat, els calvianencs li feren orella de cònsul i ja me teniu micers i escrivans amunt i avall, i el bisbe enviant amonestacions i dicteris i fins i tot amenaçant amb excomunions i perendengues semblants. A la fi, els calvianencs trobaren una solució molt roquera: li digueren que molt bé, que si tant li molestava al monsenyor no li donarien pus culte al "fill major de nostra raça", ni li encendrien cap ciri ni li dirien cap missa, però que tampoc despenjarien el quadre, au!.

A Sant Sebastià també l'estimam molt, no hi ha per manco: l'any 1652 la peste va afectar els dos municipis més apropers, Ciutat i Andratx però a Calvià, no aplegaren ni un mal costipat; els regidors ho atribuïren a la intervenció del especialista en aquestes questions, el sant de les fletxes, de manera que decidiren celebrar una processó cada dia vint de gener.

Clar que la peste és una cosa i les tercianes, malària o febres palúdiques un altra, i aquí casi tothom en patia, llevat del capellà, el ferrer i l'escribent. I perque aquesta discriminació, vos demanareu? doncs és ben simple: els titulars d'aquests oficis feien la seva feina al poble i no s'havien d'acostar casi mai a les marjals de Santa Ponça i Magaluf, on es criaven uns moscardarros com a indiots, que encomanaven les febres als pobres pagesos que havien de fer feina a fora vila, i si sol post encara eren pel mig servien de sopara a tota la moscardaria volant.

I per acabar amb la cosa eclesiàstica, vos recomanaré una visita a la rectoria, amb un patiet que val ulls per mirar, casi un petit claustre amb una data damunt les voltes: amb números 1766 una escaleta coberta per un voladis sostingut per dues columnes esbeltes i airoses, un pou d'un coll pedrenc d'una sola peça, dues "colcadores" o escaletes de dos braons, que el capella feia servir per pujar més comodament a sa mula "tot terrenç amb la que anava a repartir extrema-uncions i demés consolaments als malalts de la parròquia. Tot el recinte està ple de ramellers i cossiols, com li escau a les rectories, a les que sempre s'adivina la cura de les mans amorosides de qualche mongeta o d'aquest personatge tan mallorquí, les inefables i una mica patètiques "germanes de capellà". Aquestes donetes que han escollit el fadrinatge per tal de compartir el sacerdocí del seu germà, fent de castíssimes esposes que el serveixen, el cuiden ... i alhora el mantenen lluny de temptacions.

No heu vist mai aquells nigulets color de rosa, amb uns penjarois esfilagassats com a randes i unes blancors tan netes que casi se sent l'olor d'encens? Doncs aquella és la part del cel on hi viuen amb moltíiiiissims de cossiols i etèries cortines de ganxet, les ànimes puríssimes de les germanes fadrines dels capellans.

Pere Morey i Servera.

Opinio

SOBRE UN MAL ENTES

Ens veim en la necessitat de parlar seriosament d'un fet que no se va sebre entendre a la nostra RUA per part d'unes quantes persones del nostre poble.

Nosaltres, com organitzadors d'aquest acte carnavalesc i per animar l'ambient varem col·locar una gàbia amb un element interior que va estar a punt d'esbucar-nos la festa, perquè no va agradar a algunes persones: UNA MERDA DE PLASTIC. AIXÒ NOMÉS SIGNIFICAVA DUES COSES: 1) UNA MOSTRA DE LO MÉS NATURAL QUE FEIM TOTES LES PERSONES D'AQUEST MÓN QUAN ANAM A L'EXCUSAT i per això ho explicàvem en un paper aferrat a la gàbia i 2) UNA CONYA DIRIGIDA A L'AJUNTAMENT PER VEURE SI ENS FAN EL MUSEU QUE HAN PROMÉS D'UNA VEGADA, i per això ho titulam any darrera any MUSEU ETNOLÒGIC. El jurat va tenir el suficient sentit de l'humor per entendre-ho i ens va otorgar un premi.

Però hi va haver gent, que va demostrar no tenir sentit de l'humor.

Volem dir en lletres grosses que MAI VAREM VOLER SIGNIFICAR AMB ALLÒ QUE ELS CALVIANERS EREM UNA MERDA!, perquè entre altres coses nos ho haguéssim dit a noltros mateixos.

De totes maneres demanam disculpes als ofesos. Però quan escrivim això encara és carnaval i, per tant, no és temps d'estar seriosos. Anem a llevar ferro a tot aquest assumpte i demanam a tots, especialment a aquells que no varen entendre la broma que facin una bona rialla amb nosaltres a costa d'allò que els va llevar l'humor l'altre dia: LES MERDES

Anem a parlar d'elles.

GRANDESA I ELOGI DE... (Assaig metafisiològic)

CAPITOL II

2. Desenvolupament dels diferents caires enunciats.

Idò ja està bé: qualcú havia d'esser el primer en estudiar, amb la profunditat i atenció que el tema mereix, l'objecte d'aquest assaig, un dels plers més alliberadors de la Humanitat; el procés que més iguala a tots els mortals, el moment de la vida de cada un més propici per a la filosofia, la imatge més clara de la pompa i vanitat de les obres d'aquesta vall de llàgrimes.

Estic parlant, com ja haureu intuït, de l'acte de cagar; de la Grandesa i Elogi de la Merda.

2.1. Aspectes plasents.

Efectivament; vos heu aturat mai a pensar quan bé es troba una persona després d'haver depositat un bon cagarrot a l'excusat, o millor encara, davall d'una remorosa i agraïda figuera? Després d'haver-li amollat un se sent lliure, falaguer, més espiritual, perficat, més aprop de la condició angèlica que els ploms dels teòlegs ens atribueixen, més deslliurat de les necessitats i baixeses humanes, més disposat a escoltar al germà proïsme dels collons, a apreciar una obra d'art, un paisatge, més propens a la creació de qualsevol casta. El cagar és l'acte catàrtic per excel·lència.

Com a totes les activitats plasenteres, també a l'hora de cagar podem distingir entre el golafre i el "gourmet"; entre el que s'engoleix els llibres d'una asseguda i el que els assaboreix mot a mot; el que redueix la música simfònica a "El Danubio Asul" i el que arriba a l'orgasme amb un quartet de Bartok. Hi ha gent que evacua, estira la cadena, es renta la qüestió i surt de l'excusat en trenta-sis segons, tre dècimes: són els mateixos que es foten una copa de bonyac d'una sola glopada sense ni tan sols encalenticir-la amorosament dins la mà. Altres tenen la precisió d'un cellotge de cucut... rectal: a les 08:47, amb l'exactitud d'un tren alemany, se'ls veu aixecar-se de la taula de l'oficina,

lescomparèixer discretament i tornar
des 08:51 +- 20 segons.

Generalment es tracta de comptables,
rellotgers, analistes de mètodes i temps,
programadors d'ordinador, tots ells
ent necessària però rares vegades recoma-
able per animar festes i saraus.

Trobam, finalment, els sibarites
e la merdada, aquells que ens deixam
orprendre gratament per l'emergència, a
ualsevol moment del dia, i dic gratament
erquè aquella punyida és l'anunci d'una
stona de privacitat i lleure, l'oportuni-
at per llegir o simplement badocar
ense que ningú t'emprenyi, sense que
e cridin al telèfon, perquè en aquest
emps desconsiderats, la gent se sent
utoritzada a interrompre't en qualsevol
oment amb l'aparell infernal, i sols
an un està gloriosament assegut al
aló del Tronohom pot tenir la seguretat
e ningú gosarà reclamar la teva presen-
ia al xerralluny. L'excusat és doncs
darrer reducte de l'home empaitat
er la pressa global, autèntica Pesta
gra de la nostra època.

Una rondalla (1) de l'antic i savi
ble eivissenc, aquest mestre de l'art
viure sense mal-de-caps (i per això
toix més manipulable pels cacics de
rn) conta la lliçó que li donà un
me a la seva estimada dona que no
via sabut apreciar com calia la seva
ta amorosa: "T'estim més que un bon
gar".

Efectivament, un vespre va procurar
e sopàs molt, i al sendemà la féu pujar
la somera i partiren de Sant Llorenç
p a Dalt Vila (l'equivalent al París-
car d'avui en dia). Per Balafí ella
començà a adonar-se de que amb els
ltirons de la bítia la teca s'havia
avall i cercava per on sortir, però
l'es feu el sord i no consentí en
lar-la baixar fins que ella reconegué
grandesa còsmica de l'amor del seu
io, representada per aquella insòlita
verídica comparança. I això no succeí
is a Santa Eulària, un parell d'hores
r ella, segles) més tard.

He dit més amunt que cap dels escrip-
s d'anomenada havia dedicat mai la
a atenció a tan suggestiu tema, i

vindria fer una salvetat, perquè al-
ys al cinema sí que, durant una breu
absolutament impagable seqüència de
fantôme de la Liberté", el mestre
surrealisme aplicat. Luis Buñuel, ens
tra el que podria ésser la inversió
del costum de dinar plegats, substituïda
per la de cagar plegats entorn d'una
taula ben assortida amb revistes. A mitjan
cerimònia, una nina diu en veu alta, i
amb gran vergonya de sa mare "Maman, j'ai
faim". Aleshores hom li assenyala discreta-
ment un cabinet on pot menjar. Jo per-
mi hauria abundat més en la història, amb
l'amfitrió proposant l'equivalent de
l'aperitiu:

-Què, no voleu prendre un laxantet
abans?

-Idò si, un poquet d'oli de ricino
amb dos ditets de sífó.

-Hi voldràs un parell de davets
de gel?

-Si, gràcies. Itú, què beuràs, Margalida
una magnèssia, com sempre?

-Idò mira, m'agradaria tastar una
sal de fruites, m'han dit que n'hi ha
una amb gustet de llimona... Mira, ara
arriba en Bieli (que te poses que demana-
rà un supositori de glicerina?)

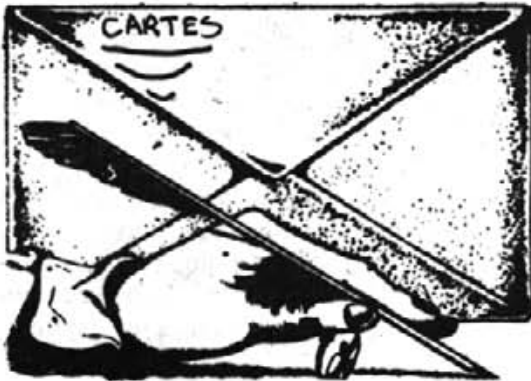
-Hol.laaaaa tots, com estàs, Marga?
Muac, muac!. I no m'heu esperat per al
vermut, que ho soooou. Pssst, me prepararàs
una lavativeta calenta?

-(Idò així! Aquest Bieli de cada
vegada més fora corda)

Queda demostrada doncs la importàn-
cia d'una bona merdada com un dels plers
més senzills i alhora subtils que el
filòsof té al seu abast. Contemplem ara
els caires democratitzants de la cagarada

CONTINUARÀ...

Estoy muy contento de la buena organización de la Policía Municipal en el día de la Rua, y quiero felicitarlos a todos por su buena labor.

Igualmente a la Revista Veïnats por la buena campaña llevada a cabo por Sa Rua y por el disfraz de la OTAN, aunque no entraran en concurso.

Y los premios muy acertados.

Me gustaría, también, que el Ayuntamiento aumentara la subvención a tal efecto y ayudara monetariamente a todas las carrozas.

Gregorio Gual

Carta abierta a Don Jorge Cerdó, jefe de la policía municipal de Calviá.

Estimado Sr. Cerdó:

Haciendo uso de esta sección de "Cartas al Director", me dirijo a Vd. como máximo director y responsable de, entre otras cosas, la perfecta circulación y fluidez en el tráfico de esta villa, para expresarle mi total desacuerdo en el caos circulatorio que nos encontramos muchas mañanas al intentar enlazar de la calle "de los Moncadas" con la Avinguda de Capdellá. En esta última calle y en el mismo cruce de ambas, hay dos comercios y en la misma esquina, en la calle de Ca Na Cucó, hay otro. Si a esto añadimos que a pocos metros, en la mencionada avinguda, se halla la parada de autobuses, ya tenemos confeccionado el escenario. Algunas mañanas, al intentar salir de la calle Moncadas, nos encontramos a derecha e izquierda, estacionados en

la otra calle sendos camiones descargando mercancías para los mencionados comercios. Con un poco de suerte, que no es siempre, pegado al cruce de la calle de Ca Na Cucó, no hay otro descargando. Y el no va más de la suerte, es cuando a todos los vehículos implicados no tenemos que añadir dos autobuses en su parada cargando pasajeros.

¿Se imagina señor Cerdó, el valor que hay que echarle para enlazar con un coche desde la calle Moncadas a la ya repetida Avinguda? Ni a derecha ni a izquierda hay visibilidad alguna para cerciorarse si hay algún obstáculo que aconseje no hacer la maniobra, por lo que no queda más remedio que hacerla a ver que pasa. Hasta ahora ha ido bien pero, ¿y el día que vaya mal? Todo serán lamentaciones, y ya dice el refrán mallorquín: "Guardaten d'un ja està fet, o un jo m'ho pensava".

Ya se sabe que a estos comercios hay que suministrarlos y por lo tanto, en un momento dado, tienen que haber vehículos estacionados mientras descargan las mercancías, pero ¿tan difícil es que haya un agente en el mencionado cruce en los días conflictivos? Seguro que se puede saber que días y horas son esas.

Si se hace así, puede estar seguro, que habrá conseguido la tranquilidad y sobre todo, la seguridad de los que diariamente circulamos por esa calle.

Con gracias anticipadas le saluda un contribuyente.

Contesta a la carta firmada per P.P que a pareix al nº 34 de la nostra revista:

Sr. P.P.:

Esta Junta Directiva ha leído con mucha atención el escrito de referencia y, tras su lectura, se permite comentar la parte que afecta a dicha Junta, es decir a nosotros, para su conocimiento personal y general, sea Vd. aficionado, o no, al fútbol.

En primer lugar vayan nuestros mejores deseos para el año 1986, deseos extensivos a todo el mundo, y nuestro expreso agradecimiento a los componentes de todos nuestros equipos de benjamines, alevines, infantiles, juveniles, femenos, de Regional y de III^a División, así como a sus entrenadores, cuidadores, delegados, y familiares, por haber logrado, entre todos, hacer posible que Calviá cuente con tantos excelentes deportistas que pueden practicar su deporte favorito.

Compartimos las buenas intenciones que le guían, aunque si tiene en cuenta la cantidad de equipos que tenemos en competición no le será difícil comprender las dificultades con que nos encontramos para compaginar horarios y fechas, contando con un sólo rectángulo de juego. Desgraciadamente éste un problema general en nuestro país, muchos practicantes y muchos más que lo querían ser para muchos deportes y pocas instalaciones.

En cuanto al tema de "tener un poco de consideración" y la cuestión del vaso de agua, debemos manifestarle, que estos muchachos practican su deporte por afición. Se les da "solamente" agua, exclusivamente por prescripción médica. Al someter al cuerpo a ejercicios físicos que implican deshidratación, cansancio y desgaste muscular, lo conveniente es reponer agua, y no son nunca aconsejables las bebidas refrescantes con química incluida. Y en cuanto a las condiciones climatológicas por otra parte, privilegiadas, si las comparamos con las de otros países e incluso regiones españolas, donde también entrenan alevines, infantiles y juveniles no podemos cambiarlas, ni podemos modificar el reglamento de las competiciones. Repetimos, ellos practican su deporte favorito por afición y voluntariamente. Cuando no se tiene afición, lo mejor es abandonar la práctica del deporte.

Queremos dejarle claro, Sr. P.P. que esta Junta Directiva, que preside el Sr. Fuster, dedica especial cuidado a los jugadores infantiles, alevines y juveniles, los cuales reciben en algunos casos, por parte de los Delegados de estas secciones, más atenciones que sus propios hijos y, desde luego, más que los propios jugadores de III^a División.

Creemos que la mayor recompensa que estos jóvenes jugadores pueden recibir es la de crearles afición, infundirles ilusiones sanas y motivarles hacia un

ideal deportivo que les mantenga alejados de tantos peligros como acechan a la juventud dentro de nuestro mismo querido Término de Calviá.

Respecto a su punto de vista sobre los gastos municipales, no nos toca a nosotros entrar en este asunto que es totalmente ajeno a nuestra actividad exclusivamente deportiva, aunque si debemos significarle, que entre las muchas obligaciones con las que cuenta un Ayuntamiento está la primordial e ineludible de fomentar la Cultura y el Deporte.

Esta Directiva está abierta a todas las críticas, por lo que, Sr. P.P., quedamos a su disposición para facilitarle cuantas aclaraciones sobre el tema pueda Vd. precisar.

Atentamente suyos.

Junta Directiva del C.D. Calviá.

CRÒNICA DES DE TRANSILVANIA

Je, je. Vos pensàveu que era una broma, eh!. Idò som de bon de veres. De tant en quant vos ne faré qualcuna de crònica. Aquest mes és la següent:

QUINTOS SUPERVIVIENTES DE 1926

5. JUAN VIDAL BONET

EL COMTE CRAPULA

Nins

LA BUFANDA QUE VOLIA SER DE MOLTS DE

COLORS

Havia una vegada una bufanda de color marró...No li agradava el seu color.-Jo som una bufanda jove!-replicava plorant quan veia bufandes de colors vius i alegres.Estava a un mostrador i ningú la volia,i en va fer compassió.Vaig entrar a la trista tenda i una doneta vella la me va vendre.

Quan vaig ser a casa meva vaig veure que la bufanda estava encantada,ja que es va posar a plorar i en va contar tota la seva història i em deia amb els ulls plens de llàgrimes:-M'agradaria ser de molts de colors i no d'aquest color tan, lleig.-Vols que sortiguem a passejar?-livaig demanar.-Oh si!,estic cansada d'estar tancada.

Jo no em creia tot lo que pasava,però,tot pot esser.Vaig pensar i pensar,mentre pasetjavem per el jardí.Era un dia d'hivern i feia molt de fred,duia la bufanda posada.Es vent bufava molt fort i amb això es va aturar,es vent,va sortir el sol i va començar a ploure.Vaig partir a córrer cap a un portal i amb això va sortir l'arc de Sant Martí i la bufanda va desaparèixer.No em podia creure el que passava i em vaig anar a ca meva, vaig sopar i a dormir!.L'endemà al matí, vaig vaig trobar a l'estora la bufanda em vaig quedar molt sorpresa i amb la boca badada.Havia tornat de molts de colors!,era preciosa,no pareixia la mateixa.Li vaig demanar:

-On has estat?

-Al país de l'Arc de Sant Martí-
En va respondre molt contenta.

El seu somnit s'havia fet realitat.

CATALINA FERRER
28/ 1 /86

Esports

RADIOGRAFIA DEPORTIVA

Mal se empezó el año para el Costa de Calviá,pues en el pasado mes de enero de cuatro partidos jugados no ha ganado mas que uno, ha marcado cinco goles y ha encajado once.Desde luego hay que decir que de esos cuatro encuentros sólo ha disputado uno en casa,lo que no es óbice para considerar poco bagaje para un equipo,como el que nos ocupa,que dada su precaria situación en la tabla le es imprescindible,no solamente no dejar escapar un solo punto de Mofares,sino que tambien en sus desplazamientos si no quiere perder una categoria que tan mala de recuperar será.

En el primer partido que disputó en el finido mes, continuaron integras las esperanzas de recuperación del equipo pues perder en Inca ante un Constancia por uno a cero, no habia motivo para

desesperarse. Pero ya en su siguiente salida, iniciando la segunda vuelta ante el Port Many en su feudo, había la leve esperanza de que podía puntuar, pues el equipo anfitrión esta temporada no anda muy bien ni muy fino, pero si, si, precisamente este día despertó de su letargo y ganó por la friolera de seis-dos, y según la crónica pudieron ser mas. Sin embargo, el siguiente encuentro ya en casa ante el Hospitalet, segundo clasificado, contra el que no se las tenían muy seguras, salió un partido redondo, y se ganó con todo merecimiento. Pero cuando parecía que lo de Portmany ya se había olvidado, en su siguiente desplazamiento a Mahón ante el Sporting, este nos hizo volver a poner los pies en el suelo ganando por claridad por un rotundo 4-1.

¿De quién es la culpa? ¿De la Directiva? ¿De los técnicos, de los jugadores, de la afición...? ¿De todos? Esperemos, aunque cada vez queda menos tiempo, que los males, si los hay, se solucionen pronto y volvamos a tener el equipo que todos deseamos.

Que así lo veamos.
S. Barceló.

Santa Ponça

SAN JORDI - 2 SANTA PONÇA - 0

Derrota esta del Santa Ponça y una persona aunque quiera ser objetivo. Son partidos que no tienen explicación, no ya por la derrota que es evidente que un partido de fútbol se puede perder o ganar esto es el deporte. Pero cuando un equipo de fútbol como el Santa Ponça que es infinitamente superior táctica y técnicamente al San Jordi la derrota sólo tiene una explicación.

Ni un solo jugador del Santa Ponça puso interés en este partido, ni afán de victoria ni espíritu de lucha, cosa contraria en todo momento que por lo

menos el san Jordi se sacrificó y la victoria les sonrió al final. Lo que no entiendo es que jugadores de esta clase puedan saltar al terreno de juego con tan poca ilusión a practicar un deporte que es evidente que les tiene que gustar para hacer el mayor ridículo que yo haya visto, como digo anteriormente se puede perder o ganar son cosas del juego, ahora salir a hacer el ridículo no entra en mi cabeza y creo que jugando así la primera posición de la tabla no tardará en perderse.

SANTA PONÇA - 6 V. DE LLUCH - 0

Quizás la derrota del Santa Ponça la semana pasada, las consignas del mister, total por las circunstancias que sean el equipo salió con ganas, siendo uno de los días que yo, desde que vivo en Santa Ponça, nunca antes había hecho tanto viento, y como está enclavado el Polideportivo el aire parecía mucho más, pero poniendo los que les faltó el domingo anterior y con un fútbol de mucha categoría, el V. de Lluch sólo pudo hacer lo que hizo, intentar que no le marcaran más goles, resultado que pudo ser más abultado si no llega a ser por lo desafortunado de los jugadores de ataque del Santa Ponça.

SOLEDAD - 1 SANTA PONÇA - 1

Partido muy interesante éste y decisivo para ver evolucionar al Santa Ponça con uno de los aspirantes junto al Alcudia y Santa Ponça para el ascenso de categoría y también por los resultados fuera de casa tan negativos en las últimas salidas, no ya de los resultados adversos sino por el juego desarrollado en estas salidas.

Empezó el partido con un mal augurio para el Santa Ponça, pues el Soledad se le adelantó en el marcador, pero con una reacción maravillosa de los jugadores empataron este partido que se pudo ganar de calle en toda la segunda parte el Soledad no pasó del medio campo. El Santa Ponça falló un penalty un tiro en el larguero y otro en el poste así como dos goles cantados fallados por el Santa Ponça, amén de algunas paradas antológicas del portero del Soledad.

El Santa Ponça demostró el domingo que en esta competición poniendo ilusión y afán de lucha no creo que haya conjunto capaz de ganarle. Otra cosa es jugar como jugaron en San Jordi. Creo sinceramente que el Santa Ponça ha regalado tres o cuatro partidos que a lo mejor al final del campeonato le pueden hacer falta.

La afición del Soledad no supo así reconocer la superioridad manifiesta del Santa Ponça. Creo que la deportividad del equipo nada tiene que ver con esa afición.

F. JIMENEZ

Trofeus

II TROFEU VEINATS A LA REGULARITAT C.D.COSTA DE CALVIA

NOMBRES	PARTIDOS JUGADOS	PUNTOS
1º Kubalita	17	33
2º Seguí	21	32
3º P. Antonio	20	30
4º Varela	21	28
5º Moreno	18	23
6º Fernando	16	20
7º Serrano	14	17
8º Sierra	17	17
9º Tomás	14	16
10º M. Angel	15	15

HASTA VEINTE CLASIFICADOS

C.D.CADE DE PEGUERA

1º Oliver	19	37
2º González	18	36
3º Mingorance	19	34
4º Cámara	16	27
5º Mas	16	27
6º Campos	17	27
7º Rivera	15	26
8º López	18	25
9º Martínez	15	22
10º Fernandez	14	17

HASTA VEINTICUATRO CLASIFICADOS

Tercera División

MALLORCA AT.	22	12	9	1	49	15	33	*13
Sp. Mahón	22	13	5	4	35	20	31	*7
Hospitaler	22	13	5	4	32	26	31	*7
At. Baleares	22	14	2	6	48	18	30	*8
Badia	22	12	6	4	36	16	30	*6
Constancia	22	12	5	5	40	24	29	*5
Sta. Eulalia	22	9	6	7	28	22	25	*5
Montuiri	22	10	5	7	29	27	25	*5
Murme	22	8	6	8	32	34	22	
Ferrieries	22	10	1	11	21	28	21	-3
Santanyí	22	8	5	9	28	40	21	-3
Portmany	22	8	4	10	30	34	20	-4
Sóller	22	5	9	8	22	26	19	-3
Ibiza	22	5	8	9	22	29	18	-2
Felanitx	22	6	6	10	18	33	18	-4
At. Ciudadela	22	5	6	11	22	30	16	-4
Alaró	22	5	6	11	26	39	16	-6
Alayor	22	5	3	14	22	37	13	-7
C. Calvià	22	4	5	13	23	40	13	-7
Marguerite	22	3	3	16	10	37	9	-13

Regional Preferente

LLOSETENSE	21	12	8	1	34	16	32	*10
Son Sardina	21	11	8	2	39	18	30	*8
Espores	21	12	5	4	39	25	29	*9
Porto Cristo	21	12	4	5	45	25	28	*6
Artá	21	9	7	5	39	27	25	*3
Escor	21	9	4	8	40	25	22	*2
Andratx	21	7	7	7	33	29	21	-1
Pollensa	21	10	1	10	31	34	21	-1
R.L. Victoria	21	8	5	8	33	37	21	-1
Cardener	21	6	6	9	25	28	18	-4
La Unión	21	7	4	10	26	32	18	
Arenal	21	6	6	9	25	34	18	-4
San Salines	21	7	4	10	31	49	18	-4
Cade Peguera	21	6	6	9	30	38	18	-2
Campos	21	7	3	11	28	31	17	-3
Cultural	21	6	5	10	20	35	17	-3
Independiente	21	4	5	12	25	41	13	-7
Xàvar	21	3	6	12	12	32	12	-8

Primera Regional

SANTA PONSÀ	20	15	2	3	54	15	32	*10
Alcudia	20	15	2	3	48	16	32	*10
Petra	20	13	3	4	49	19	29	*7
Ferriolense	20	11	7	2	52	25	29	*9
Soledad	20	12	4	4	43	24	28	*8
Binissalem	20	11	3	6	39	24	25	*3
España	20	9	5	6	34	23	23	*5
Alqueria	20	6	6	8	28	27	18	-4
V. de Lluch	20	6	5	9	37	40	17	-1
Génova	20	5	7	8	34	44	17	-3
Marratxí	20	6	4	10	28	35	16	-2
San Jordi	20	6	3	11	28	43	15	-3
Son Roca	20	6	3	11	23	47	15	-3
J. Sallista	20	6	2	12	21	36	14	-8
Juve	20	4	6	10	25	43	14	-6
At. Rafal	20	6	2	12	31	49	14	-4
J. Buñola	20	4	5	11	37	58	13	-7
Ca'n Picafort	20	3	3	14	20	53	9	-9

CLUB VIDEO CALVIA

Calle Ca'n Vich, s/n - CALVIA

Junto PUB ROLLING'S
MUSIC - BAR "ES CASINO"

Ca'n Vich, 3 - CALVIA

OTRA GRAN OLEADA DE PELICULAS

Numerosos lanzamientos en febrero, en ibervideo

MULTINACIONALES: DE "GREMLINS" A "DUMBO"

"Gremlins" es el título que encabeza la lista de Warner Home Video, todavía reciente el recuerdo de las colas que aquellas extrañas y malignas criaturas provocaron ante las taquillas de las salas de cine. Al video, los gremlins llegan acompañados por nueve títulos, con predominio de la comedia amable: "Un mes de abstinencia", "¿Que vienen los rusos?", "Risky business" (ojo, ni ellos ni yo recordamos el título en castellano, a ver si en la redacción lo sabe alguien), "Protocolo", "Que empiece la revolución sin mí", "El ladrón que vino a cenar", "Amigos muy íntimos" y dos films bajo la que esta multinacional coloca sus propios clásicos: "West side history" y "Cow boy de medianoche".

Otros diez títulos constituyen el lanzamiento normal de MGM/UA Home Video, al que acompañan cuatro en su colección de clásicos y otros tantos más en su nueva línea de adaptaciones al cine de grandes libros. Los diez primeros son "Hotel internacional", "Escrito bajo el sol", "Todos los hermanos eran valientes", "La gran prueba", "Raquel y sus bimbos", "No hagan olas", "Blow up", "Rebelión a bordo", "Aquí un amigo" y "Demasiado asustado para gritar". La relación de clásicos se abre con una mítica pieza de Kubrick, "Lolita". Con ella, "Alta sociedad", "Los hermanos Marx en el oeste" y "Dulce pájaro de juventud". Y en la nueva serie de libros/cine/video aparecen "Historia de dos ciudades", "David Copperfield", "El puente de Waterloo" y "Mujercitas".

Docena y media de títulos edita la multinacional CIC/RCA/Columbia, con media docena de producciones de cada uno de los tres grandes estudios de Hollywood que agrupa videográficamente: "Doble cuerpo", "Micky y Maud", "Runaway", "La batalla de Anzio", "Su juguete preferido", "Easy rider", "El joven Winston", "Star trek III", "Algo más que coquegas", "Superlight TNT", "The river rat", "Oh, qué bonita guerra", "Calles de fuego", "Casta invencible", "La venganza de Ulzana", "Alegrias de un viudo", "La gran estafa" y dentro de la serie "Lo esencial de Hitchcock": "El hombre que sabía demasiado".

CBS/Fox Video tiene en sus listas "Esos zorros locos, locos", "Marchar o morir", "Patton", "Despedida de soltero", "Alarma, catástrofe", "La vaquilla", "El retorno del Jedi" y "El misterio de las doce sillas".

Walt Disney Home Video presenta otro de sus clásicos: "Dumbo". Y junto al ahorrado elefantito volador, otras nueve casetes con "Ni un momento de respiro", "Festival de cortos n.º 2", "La bahía de las esmeraldas", "El retorno de los caballos blancos", "Héroes de hierro", "Música, maestro", "Los conflictos de papá", "Emilio y los detectives" y "Viaje increíble".

"Saludos amigos", "Te veo y no te veo", "Mickey, Bango y las habichuelas mágicas", "Operación cowboy" y "El más feliz millonario".

Polygram presentará "Un poquito de sexo", "La última solución", "El amante de la luna", "Fantasma de amor", "Charles Chaplin, volumen 4 (El vagabundo)" y "La verdadera historia de Dorian Gray".

EDITORAS ESPAÑOLAS: DE "BECKETT" A "DALLAS"

Filmayer Video -concesionaria de Disney- lanzará bajo su propia marca española siete películas, siempre con cine nacional de ámbito familiar: "Vaya par de gemelos", "Rocio de la Mancha", "Coqueluche", "Cuatro noches de boda", "Los guardamarinas", "Sor Citroén" y "La decenta".

Otra media docena de films llega con la etiqueta de "Video Movies Internacional", distribuidas por IVS: "Silkcut", "Frogs", "Maestro en fugas", "Callate cuando hablas", "El signo de 4" y "Fireball 500". También distribuidas por IVS, siete films de "Embassy": "Humongous", "Cándida pero no tanto", "El gran robo", "Hamilton Nash", una versión cinematográfica de 130 minutos extraída de la serie "Mussolini y yo" y los dibujos animados "Los Racons" y "Los osos Bernstein". Por último, siempre dentro de las redes de IVS, el paquete de títulos de "New Line": "El defensor de las ballenas", "La gran escapada", "Objetivo desesperado", "Pero, ¿dónde está la séptima compañía?", "El gran hermano", "Los tres del diablo", "Te amo pero yo no", "El predicador de TV", "Los bronceados", "El mutilador" y -en casete, doble- la última versión de "Los miserables".

En la breve lista de "Metro-media" destaca "Beckett", a la que escoltan "Toque mortal", "Marginado por asesinato" y "Los rascacielos de la muerte".

Tres cada una sacan las editoras "Video Seven" y "King Video". La primera, "Taras Bulba", "Desayuno con cangrita" y "Blood dead". Y la segunda, "Las garras de Lore",

"lay", "La dama solitaria" y "Motel". "Vestron Video" mantendrá su lista del 27 de enero, compuesta por cinco títulos: "Al final de la escalera", "Cambio de esposas", "El día antes", "Crimen perfecto" y "El león, la bruja y el armario". Y "Viva Video" presentará en ibervideo su lista fechada el 10 de febrero: "La luna del lobo", "Amor prohibido", "Prostituta en Nueva York", "Los Chissoms" y "La bruja buena".

Por parte de "Media", otros cinco films: "Paseo en la oscuridad", "Sextete", "De puerta a puerta", "Dempsey" y "La maldición de la mariposa roja".

Cydis, junto a su nueva lista, insistirá en los nuevos capítulos de "Dallas", sucediéndose vertiginosamente en el mercado.

Video Cien ofrece "Lassiter", "El tigre de San Francisco", "Los lios de Mr. Boo" y "Broadway Danny Rose".

Video Disco posee en su lista "La batalla del río Neretva", "El enigma de Gaspar Hauser", "Fitzcarraldo", "Cien días en Palermo", "Heidi y Marco", "Fumanchú", "Los blancos colmillos de Alaska" y "Vengador atinaz".

VCL prepara "Far East", "Ahorra y para siempre" y "La fuga del diablo". Screen Time ofrece "Doble trato" y "Kent State".

Record Visión ofrece "Los manjares de América 2", "El cuarto poder", "Lio en la universidad", "El samurai fugitivo", "Los aniquiladores", "El rojo" y "Poseída".

IVE tiene en sus listas "Quizás en primavera", "Juego de asesinato", "Fuera de control", "El primero de la clase" y "El otro lado de la vida".

Roller posee "Los elegidos", "Urge matar" y "Jaqué al rey".

Video Joven nos ofrece "Scooby y Scraappy", "Los tres mosqueteros" y "Los viajes de Gulliver".

VCR prepara "Sofía Loren: Su propia historia", "Amar a primera vista" y "Si te volviera a ver".

En la lista de Lauren Films se encuentran "La mujer de rojo", "Beat Street", "Goma 2", "Terminator", "La maravillosa historia de Santa Claus", "Las nuevas historias de The Muppet Show" y "Las nuevas historias de Fraguero Rock".

CB Films ofrecerá "Stico", "Los clandestinos de Asis", "La última solución de Grace Quigley", "La doble imagen del crimen" y "Cuatro marinos y un destino".

Finalmente, Opalo Films propone "Victoria 1", "Victoria 2", "Victoria 3" y "Akellarre".

Que el espectáculo-casero al tratarse de video no se detenga! Tras la oleada de películas de octubre, un numeroso lanzamiento Navideño. Y, ahora, otra edición masiva de films en cinta magnética. Se trata de apurar los últimos meses fríos, de anochecer tempranos, cuando se renuncia a excursiones y paseos y la pequeña pantalla del televisor se convierte en consuelo para noches largas o socorrido recurso ante la perspectiva de una sucesión de tardes con los niños encerrados en casa. Comercialmente, hay otras razones —además— que justifican este febrero loco de los editores: los videoclubs han hecho ya balance de los ingresos obtenidos en diciembre y enero, meses fuertes sin duda, y disponen de liquidez para invertir en la adquisición de material. El caso es que todas las editoras videográficas se disponen a lanzar varios cientos de films más al mercado. Y que para enmarcar sus operaciones de venta han organizado una feria en Madrid: Ibovideo, un salón de invierno en el que el público, lógicamente separado de los profesionales, podrá familiarizarse con el medio técnico que convierte en grabaciones magnéticas las imágenes del celuloide. Una curiosidad complementaria de la que en los consumidores suscita el nuevo encuentro de compraventa (celebrado entre el 13 y el 16 de este mes) sobre las películas que podremos ver dentro de muy pocas semanas.

"Calles de fuego".

"Stico".

"Terminator".

"La vaquilla".

"Gremlins".

"Akellarre".

"Fitzcarraldo".

"Beckett".

"Te amo pero yo no".

AVV

la vila

entre tots la farem anant

cerrajería
A. JORDAN

es ferrer
del poble

C/EN EL 172 - CA. 172 - CALVIÀ

CAMPOR

C/ Mazon 3 . CALVIÀ

Mayor, 50

CALVIÀ

Bauri

★ ELECTRODOMESTICOS

★ OBJETOS DE REGALO

★ JUEGOS

C/ Mayor, 34

CALVIÀ

JOAN SALVA

construccions

calvià

Unir

Rescatos Perras de Pastora

C/ Ca Na Cucó 4. CALVIÀ . Telf: 67-02-06

Felina

**FOTO
ESTUDIO**

Cl. Sor Rosenda - Calvià

BODAS

BAUTIZOS

COMUNIONES

*

REPORTAJES

Cl. Mayor, 27 Tel: 670464

SI NECESITA UN
BUEN SERVICIO
DE GRUA
LLAME A:

RADIO GRUA
CALVIA

68 09 70

SERVICIO PERMANENTE
CALVIA (Mallorca)

Tel. 67 04 63 - 68 09 70

MAJOR. 49

TELEF. 67 01 01

Daga y Fusteria

PUB ROLLING'S

MUCHO BAR "ES CALVO"

Ca'n Vich, 3 - CALVIA

CARPINTERIA
CALVIA

Hijos. INSERTE:

C/. TRANSFORMADOR, 141 - TEL.

CALVIA - MADRICA

UDACO
BALCAR

C. VERGER

Avda. Capdellà CALVIA

papeleteria

Kiosko

c/ Mayor

Calvià

"la Casa"
a Calvià

Bar Restaurant

ESPECIALIDADES

- Arroz Bul
- Pasa de Mar
- Pasa de Mar
- Lente con Gel
- Pasa de Mar
- Queso
- Pasa

CA'N PEDRO

COCINA MALLORQUESA
Y TAPAS MALLORQUESA

Ca. Mayor, 49 - Tel. 67 01 90 - 67 01 91 - 67 01 92

Juguetes Gual

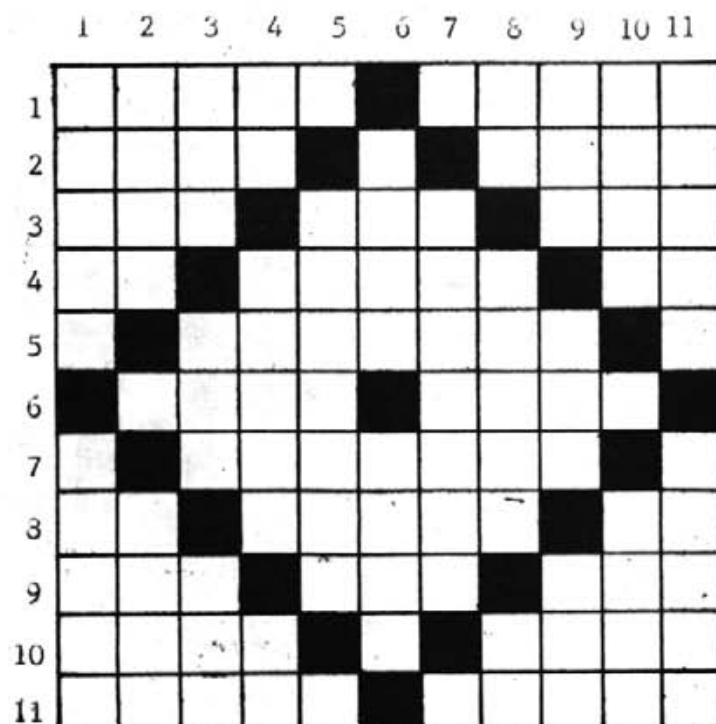
C/. Mayor, 16

Tel. 67 01 90

Calvià - Mallorca

-Pasatiempos-

Vermats-35

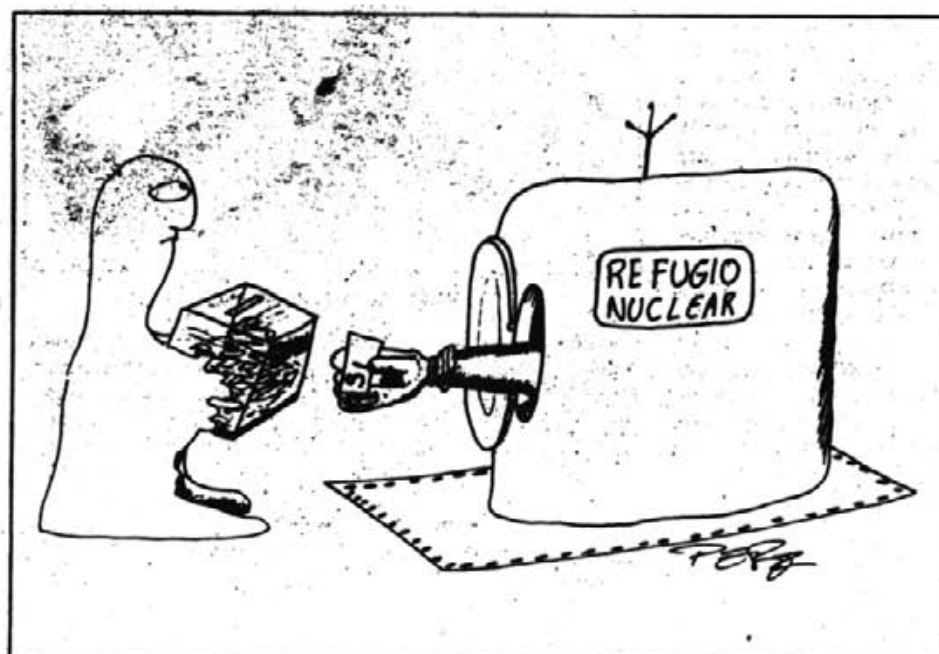
HORIZONTALES

1. Estorbo, traba.-Rápido, veloz.
2. Pelo blanco.-Consonante.-Nombre de varón.
3. Pimiento de América.-Establecimiento de bebidas.-Preposición inseparable que indica antelación, prioridad.
4. Voz del arriero.-Ajustado, completo.-Al revés, dios egipcio.
5. Vocal.-Talento, agudeza.-Vocal.
6. Elevada.-Tiempo vivido.
7. Vocal.-Pájaro cantor.-Quinientos.
8. Siglas comerciales.-Al revés y en plural, notoriedad, renombre.-Dativo del pronombre.
9. Al revés, atafío.-Forma neutra del artículo determinado, plural.-Al revés, nueva.
10. Llana, sin asperezas.-Consonante. Marcharás.
11. Ponla al fuego.-Da la noticia, advierte.

VERTICALES

1. Puesta de un astro por el horizonte.-Arrasa, devasta.
2. Pequeño.-Vocal.-Licor.
3. Instituto Nacional de Industria.-Números romanos.-Estados Unidos de América.
4. Negación.-Pruebas.-Contracción.
5. Vocal.-Orgía.-Vocal.
6. Prohibición.-Propietarios.
7. Consonante.-Mujeres públicas.-Preposición.
8. Voz militar.-Al revés, nombre de varón.-Cuatro.
9. Nombre de varón, en mallorquín y al revés.-Llave.-Indignación, enojo, al revés.
10. Sólida, maciza.-Quinientos.-Alabas, ensalzas.
11. Percibirá olores.-Compacta, espesa.

OTAN SÍ,
OTAN NO...
PERÒ..., I ELS
800.000 LLOCS
DE TREBALL...?

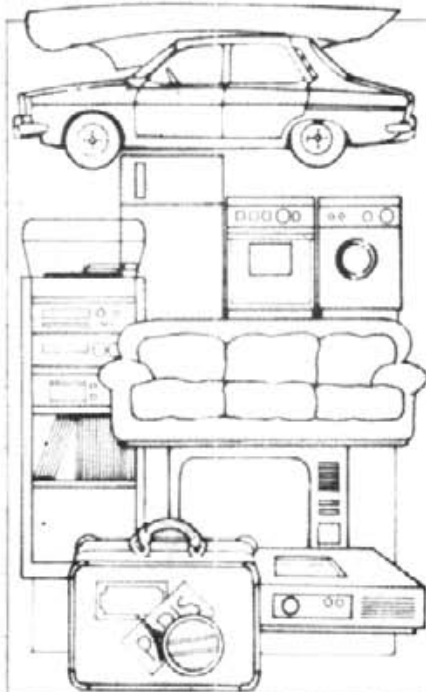

Crédito Compra

1. Ud. ya ha decidido la compra, si necesita financiación "Crédito Compra" le permite adquirirla pagando en cómodos plazos de 1, 2, 3 o más años.

2. Juntamente con el comerciante Ud. rellenará un impreso en el que hará constar sus datos personales y los específicos de la compra así como el importe y sistema de pago.

3. Dicho impreso será remitido a la Oficina de "SA NOSTRA" y, en breves días, se le notificará el resultado de su solicitud.

4. Desde este momento Ud. puede disfrutar de su compra gracias a "Crédito Compra"

5. En las fechas acordadas de antemano, la Caja de Baleares "SA NOSTRA" cargará en su cuenta el importe fraccionado de su compra en tantos plazos como Ud. haya concertado.

CAJA DE BALEARES
"SA NOSTRA"